

“ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ - ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ - ' ਮੈਂ ਵੀ ਆਤਮਾ , ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ' - ਇਸ ਅਭਿਆਸ ਨਾਲ ਮਮਤਾ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ ”

***ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ਉਸ ਮੰਜਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

***ਉੱਤਰ:-** ਸਾਰੇ ਦੇਹਧਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਮਮਤਾਵ ਟੁੱਟ ਜਾਵੇ, ਸਦਾ ਭਾਈ ਭਾਈ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ - ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ। ਇਸ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਉਹ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਫੱਸਦੇ ਰਹਾਂਗੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਚੰਗੀ ਲਗੇਗੀ ਜਾਂ ਕੋਈ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਚੰਗਾ ਲਗੇਗਾ। ਉੱਚੀ ਮੰਜਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਾਲੇ ਜਿਸਮ (ਦੇਹ) ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਟੁੱਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਦੇਖੋ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਕਿਵੇਂ ਆਉਣਗੇ? ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਮਤਲਬ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ, ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਭਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਕੱਢ ਦੇਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਮੈਂ ਲੇਨ ਲਿਆ ਹੈ, ਓਵੇਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਲੇਨ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਲੈਂਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਮੈਂ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਪਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਆਰਾ ਮਤਲਬ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ। ਮਰਨਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਵੀ ਆਤਮਾ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਥੇ ਹੀ ਬੈਠਣਾ ਹੈ? ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ- ਜਨਮਾਂਤਰ ਦਾ ਮੋਹ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹੁਣ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਮੇਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਜੁੱਤੀ ਨਾਲ ਮਮਤਾਵ ਕੱਢੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਮਤਾਵ ਰੱਖਣ ਦੀ ਆਦਤ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਭਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ! ਸ਼ਰੀਰ ਰੋਗੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਮਮਤਾਵ ਕੱਢਣਾ ਪਵੇ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਤੋਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੇਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਟੈਮਪ੍ਰੇਰੀ ਹਾਂ(ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ)। ਤਾਂ ਮਰ ਕੇ ਚਲਣਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਕੇ ਚਲਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਾਲ ਮਮਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ। ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ, ਉਸਨੂੰ ਦੇਖੋ ਬਗੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੇਹਧਾਰੀ ਦੀ ਯਾਦ ਇਕਦਮ ਉਡਾ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਜਿਵੇਂ ਕੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਪੱਕੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਫਿਰ 8 ਰਤਨਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਮੇਹਨਤ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਉੱਚ ਪਦ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝੋ ਕੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਓਥੋਂ ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟੈਮਪ੍ਰੇਰੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵੀ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਮਮਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਓਵੇਂ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਮਮਤਾਵ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨਾਲ ਮਮਤਾਵ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਹ ਫਲਾਣੀ ਬੜੀ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਮਿੱਠੀ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਨਾਲ ਫੱਸ ਮਰੇਗੇ। ਵੱਡੀ ਮੰਜਿਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰ ਦਾ ਪੁਰਾਣਾ ਮਮਤਾਵ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਮਮਤਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਦਾ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਫੱਸੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਛਡਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ, ਹੁਣ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਭਾਨ ਨਿਕਾਲੇ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਕੇ ਨਾ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਫੱਸਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਕੋਈ ਦੀ ਗੱਲ ਵਧੀਆ ਲਗੇਗੀ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਧੀਆ ਲਗੇਗਾ, ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ

ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਿਸਮ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾ ਹਾਰ ਖਾ ਲੈਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਬੜੇ ਖਰਾਬ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਤਰੀ ਪੁੱਰਖ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਹ ਵੀ ਆਤਮਾ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਸਮਝਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਤੁਸੀਂ ਉੱਛਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ। 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਕਢਿਆ ਤਾ ਫੱਸ ਜਾਓਗੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਜਾ ਕਿਸੇ ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਦਿੱਲ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਬਾਪ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ, ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਨਾ। 'ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ' ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਹੀ ਸਾਮਣੇ ਆਏਗਾ। ਕੋਈ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ 'ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ' ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਾਰੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝ ਪੂਜਦੇ ਹਨ। ਉੱਚੇ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਭਗਵਾਨ ਇਕ ਹੀ ਹੈ। ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਮਤਲਬ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲਾ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਕ ਦੀ। ਫਿਰ ਵਿਭਚਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾ ਬਾਪ ਵਾਰ ਵਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਉੱਚਾ ਪਦ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾ ਇਹ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਤਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਹੁਣ ਤਾ ਉਹ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਆਤਮਾ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਫੇਲੇਵਰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਉਹਨੇ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਫੇਲੇਵਰਸ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾ ਹੈ ਹੀ ਐਵਰਪਿਓਰ (ਸਦਾ ਪਵਿੱਤਰ) ਅਤੇ ਹੈ ਵੀ ਗੁੱਪਤ। ਡਬਲ ਹੈ ਨਾ, ਤਾਕਤ ਸਾਰੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ(ਬ੍ਰਹਮਾ) ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾ ਐਵਰਪਿਓਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਇਸਦੇ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਭੱਜੋ ਹੋ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾ ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੂਰੇ 84 ਜਨਮ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਿੱਚਿਆ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਤਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾ ਸਾਰੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਣਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵੇਦਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਚਿਤਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਨਾਭੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਕਲਿਆ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਿਖਾਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਵੀ ਭਗਵਾਨ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਥੋੜੀ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਥੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਕਿਥੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਦੇ ਬਾਅਦ ਇਹ ਸੰਗਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਤਾ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਿੰਨੀਆਂ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ।

ਹੁਣ ਤਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਜਿੰਦੇ ਜੀ ਮਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਿਓਂਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਲ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ, ਕੁਝ ਤਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਈਏ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਘਟ ਵੱਧ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਕੇ ਦੇਖਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਦਰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਸਦਾ ਵੀ ਅਹੰਕਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਉਥੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਮ ਗਿਓ ਰਾਵਣ ਗਿਓ.....ਰਾਵਣ ਦਾ ਪਰਿਵਾਰ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁਠੀ ਭਰ ਹੋ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਰਾਵਣ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਮ ਸੰਪਰਦਾਏ ਕਿੰਨਾ ਥੋੜਾ ਹੋਵੇਗਾ - 9 ਲੱਖ। ਤੁਸੀਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਿਤਾਰੇ ਹੋ। ਮਾਂ ਬਾਪ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ। ਤਾ ਬਾਪ ਵਾਰ ਵਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਬੜਾ ਮਿੱਠਾ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਹੈ, ਮਾਇਆ ਲਲਚਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾ ਮਾਇਆ ਸਾਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾ ਗੁੱਸਾ ਲਗੇਗਾ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਇਹ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਤਾ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਚਲਾਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿਲ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁਛੋ, ਪਾਗਲ ਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਇਕਦਮ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਦੇ ਵੀ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਬਾਪ ਜੇ ਵਿਦੇਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਨਾਲ ਹੀ ਪਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਮੇਹਨਤ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਮਮਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹ ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਰਹੇ - ਬੜੀ ਮਿੱਠੀ ਹੈ, ਬੜਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਰੇ, ਮਿੱਠਾ ਤਾ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਮਿੱਠੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਥੋੜੀ ਮਿੱਠਾ ਹੈ। ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਆਸ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ।

ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਆਨੰਦਮਈ ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਂ-ਮਾਂ ਕਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ, ਬਾਪ ਕਿਥੇ ਹੈ?

ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਾਂ ਤੋਂ? ਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੈਸਾ ਕਿਥੋਂ ਮਿਲੇਗਾ? ਸਿਰਫ ਮਾਂ ਮਾਂ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਜਰਾ ਵੀ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੱਟਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਹੀ ਪਾਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਫਰਮਾਬਰਦਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬੜੇ ਬੱਚੇ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਕ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਣਗੇ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਪਰ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਥੋੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਏਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਏਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਥੋੜੀ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਠਹਿਰੋ। ਯਾਦ ਇਕ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਇਕ ਬਾਪ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹੀ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਵਾਰੀ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੇ ਹੀ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਦੀ ਯਾਦ ਛੱਟ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇਥੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਆਪਣੀ ਚਲਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕਿ ਗਤੀ ਸਦਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ! ਮੂੰਝ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿੰਦੀ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਯਾਦ ਕਰੀਏ? ਅਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਯਾਦ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਦੇਹੀ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਹੋਰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਇਕ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-**

1. ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹਾਂ, ਨਿਆਰੇ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਗੈਰ ਸ਼ਰੀਰ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖੋ।

2. ਕਦੇ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਸ਼ਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਕ ਵਿਦੇਹੀ ਬਾਪ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਕ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗ ਲਗਾਨਾ ਹੈ।

***ਵਰਦਾਨ:-** ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰ ਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪਨ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਮਨੀ ਭਵ: ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਖਜਾਨਾ ਹੈ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣਾ। ਜਿਥੇ ਸਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਹਨ ਉਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੈ ਉਥੇ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਜੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਰਤਨ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ ਪਾਣਾ ਸੀ ਉਹ ਪਾ ਲਿਆ....ਇਵੇਂ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸੰਪਨ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ - ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਸਾਰੇ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਯੂਜ਼(ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਨਾ) ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਫਲ ਕਰੇਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖਜਾਨੇ ਵਧਦੇ ਜਾਣਗੇ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਹੌਲੀਹੰਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈ ਰੂਪੀ ਮੋਤੀ ਹੀ ਚੁੱਗਦੇ ਹਨ, ਅਵਗੁਣ ਰੂਪੀ ਕੰਕਰ ਨਹੀਂ।
